

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 220**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Yhäraste.

Det var ju riktigt berömt
 jag fick. Tack så mycket
 du är riktigt söt. Jo är in-
 te hjuslägan ett ämne? Men
 du förstår, att innan du var
 skrifven, så visste jag inte
 hvad det var, som låg i den
 bara att något var det, och jag
 tror inte, att jag fullt förstod
 det, förrän dagen efter sedan
 du var afskickad. Och vet du
 att då skref jag till Bonnier
 och bad att han g. skulle ta in

den. Men tryckningarna var
redan i gång och han bad att
få ha den kvar, tyckte att den
var den bästa af alla noveller.
na. Men det var inte af au-
språkslöshet jag velat ha bort den
utan därför att jag tyckte att den
konde kunna bli mycket bättre.
Du står narren är den ej trå-
kig och borde det inte ha va-
rit litet laudskap i Syrien och
Mindre Asien? Men hur
sann heligt Barnier och Grund-
vig ha förstått den, sann den är.
Du har tvifvelutan rätt i att
sista raden förrycker idén, men

det kom på mig då på slutet en
sådan anrebelbar känsla af tuck-
samhet mot Kristus. Jag såg ho-
nom verkande genom tidernas
endast därigenom att han va-
rit trogen mot sitt kall. Han
har fördrut anda och samning,
där alla andra religioner för-
drat bara dödform. Det har å-
terverkat på den judaismen och
på min Gudfaders tro. Guden af
oss är Kristus, men hvem kan
utplåna honom ur sitt lif. Men
logiskt är det icke utan en
känslorök.

Om du tänkte på mig, då du

Jag slutar nu med det,
sann jag brant börja med,
men jag blef så öfverraskad
att du var så pass nöjd, och
tacka för min mamma. Jag
såg att hon tyckte, att det var
roligt, att du bjöd henne,
men sann jag skref igår jag
hade samvets^{att jag utlag} kval. Du har
nog varit på ditt allra bä-
sta och då ångrar du dig
nog inte. Det skulle ha va-
rit roligt att se gummorna
Tussammaus. På allt Ram-
mer till allt, äro de Kraft-
kvinnor båda, och borde,

Kämma en iure sympati,
fastän lifvet utformat
den slika. Ja, du ser, att
Greus har varit nyttig, för
manne, det är ovedersäg-
ligt. Jag tror, att man
knappst kan råka en såälla
re människa, men hon
kan irritera samliga, och
det gör hon med mig, mycket
mot min vilja. Du skall få
se, att du troligen g' kan finna
något fel med henne. Det skall
bli lustigt se för resten.

Välkommen

Lien din slua.